

свободно да се помѣсти тигъра, но сж тѣсни, за да не може да се обръща. Това е необходимо, за да се не нарани тигъра, понеже въ началото, вкарания звѣръ въ клетката е много буенъ, постоянно скача—иска да се освободи.

Освенъ здравитѣ кафези, отъ ловцитѣ се изискватъ още много други нѣща. Първото и най-важно нѣщо е желѣзното здраве. Сърдцето на ловеца на тигри трѣбва да е издържливо. Човѣкъ трѣбва да бжде коравъ и издържливъ, защото страшно е да се ловатъ живи тигри.

Ловцитѣ трѣбва да сж свикнали на кратъкъ сънъ. Мога да ви потвърда, че докато бѣхъ въ тропицитѣ, никога не съмъ спалъ повече отъ 4-5 часа на денонощие. Ловецътъ трѣбва да е и съ изострено зрение и слухъ. Той трѣбва добре да изучи живота на животнитѣ, а сжщо и езика на джунглитѣ и степята, защото тукъ всѣко нѣщо ви говори. Който не взема подъ внимание тѣзи нѣща, никога нѣма да разбере животнитѣ и природата, а може би скоро да стане тѣхна жертва.

—Когато бѣха направени всички приготовления, навлѣзохме съ 30 души въ ловната областъ. Следъ 9 часово пътуване стигнахме на брѣга на едно малко езеро — нашия пръвъ лагеръ. На следната сутринъ почнахме проучванията на околността. Ношъта ни показа, че тигърътъ е наблизо. Следъ малко дойде единъ *бенгалець* силно възбуденъ, отведе ме на една височина и показа съ протегната ржка напредъ. Въ началото нищо не забелязахъ, но после, презъ дрезгавината на мрака, видѣхъ единъ тигъръ, които бѣгаше по полуизсъхналото корито на една рѣка и скоро изчезна.

Бѣха изкопани осемъ ями. Въ всѣка яма поставихме мрѣжитѣ и покрихме отворитѣ съ клони и разни сухи треви. Преди смрачване донесохме и примамкитѣ—малки живи козенца и ги привързахме здраво по срѣдата върху покрива на ямитѣ. Животното се привързва съ 4 вжжета за четиритѣ края на ямата. Следъ всичко това, азъ наредихъ да ми направатъ едно удобно скривалище—наблюдателница, отъ където можехъ да наблюдавамъ три ями.

Нещастнитѣ козички оставени за примамка врѣскаха тревожно, после се успокоиха и легнаха върху несигурния подъ надъ ямитѣ.